

Etická komise udělila osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu

paní Marii Susedkové, roz. Hrubé, nar. dne 22. 12. 1930,

za aktivní působení ve skupině „Jan Hudec a spol.“, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu šířením letáků, ukrýváním osob, převaděčstvím, opatrováním zbraní, zastrašováním funkcionářů KSČ a MNV, rozbíjením propagačních skříněk KSČ, shromažďováním zbraní a vysílaček atd., v období od května 1949 do září 1949, čímž naplnila formu odboje dle § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb.

Paní Marie Susedková, rodným jménem Hrubá, se narodila dne 22. 12. 1930 v obci Rozstání, okr. Prostějov. V této obci žije dodnes.

V květnu roku 1949 založil Jan Hudec (* 14. 5. 1905), který pracoval jako jednatel a vedoucí stříhač v krejčovském družstvu v Rozstání, odbojovou skupinu, jejíž činnost měla spočívat především v psaní a rozšiřování protistátních letáků a dopisů. Kromě výhružných dopisů funkcionářům KSČ rozmnožil a rozšířil více než 1000 ks různých protistátních letáků („Važte si komunisty – nebudou!“, „Zachraň se, kdo můžeš!“). Zprostředkoval pomoc při útěku do zahraničí a pokoušel se získat zbraně pro ozbrojený odpor. V červenci roku 1949 prostřednictvím svého švagra Jana Brunclíka navázal Jan Hudec spojení s odbojovou skupinou „SVĚTLANA“. V srpnu téhož roku založil z důvodu krytí odbojové činnosti místní pobočku Československého červeného kříže. Jan Hudec byl zatčen v říjnu roku 1949. Jeho odbojová skupina pokračovala dál ve své činnosti až do listopadu 1950.

Do odbojové činnosti bylo zapojeno a rozsudkem Státního soudu v Brně ze dne 2. 11. 1951 (3 Ts II 39/51) odsouzeno za velezradu a vyzvědačství celkem 12 lidí: Jan Hudec (20 let), Miroslav Jančík (15 let), Josef Kratochvíl (13 let), Jan Petržela (12 let), Cyril Kuběna (11 let), František Strejček (8 let), Ladislav Kratochvíl (7 let), Drahomír Kratochvíl (6 let), Františka Jedličková (5 let), Antonín Bezděk (4 roky), Ladislav Zukal (1 rok) a v neposlední řadě **Marie Hrubá**, kterou Státní soud v Brně uznal vinnou a odsoudil ji k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v délce trvání pěti let, konfiskaci veškerého majetku, pokutě 10 000 Kčs a ztrátě čestných práv občanských v délce trvání tři roky po propuštění na svobodu.

Protistátní činnost paní Marie Susedkové, roz. Hrubé, započala v květnu roku 1949, kdy **vědomě ukrývala** svého bratrance Františka Koláře a jeho přítele Hynka Malého, o kterých věděla, že jsou ozbrojeni, ukrývají se před zatčením z důvodu jejich aktivní činnosti v rámci jiné odbojové skupiny v místě jejich bydliště, a že z tohoto důvodu chtějí uprchnout do zahraničí. Paní Susedková přes svou přítelkyni Františku Jedličkovou **sjednala ilegální schůzku** Františka Koláře a Hynka Malého s Janem Hudcem, o kterém věděla, že se účastní na protistátní činnosti. Když se Jan Hudec tajně dostavil k Hrubým, požádal Marii Susedkovou a její přítelkyni Františku Jedličkovou, aby hlídaly u okna a dveří; obě slyšely obsah rozhovoru, při kterém Jan Hudec informoval Františka Koláře a Hynka Malého o své

ilegální skupině; František Kolář s Hynkem Malým se ho pak dotazovali na zbraně a žádali zapůjčit psací stroj.

V červenci roku 1949 Marie Susedková navštívila svou přítelkyni Františku Jedličkovou a požádala ji, aby dle instrukcí Jana Hudce zajely k panu Bláhovi do Rosičky. Paní Františka Jedličková k tomuto vypověděla: „*Hrubá mi řekla, že jí Hudec cestu do Rosičky přesně popsal a tedy že nemůžeme zablouditi. Podle adresy, kterou měla Hrubá, jsme vyhledaly Bláhy, kterému Hrubá řekla, že nese vzkaz od Hudce.*“ U pana Bláhy se obě přítelkyně potkaly s Hynkem Malým, kterému Marie Susedková vyřídila, že je posílá Jan Hudec, „*aby mu přinesly nějaké dvě adresy*“. Hynek Malý poté odjel na kole, a když se vrátil, sdělil jim, že jednu adresu má a že druhou získá od známého, kde budou obě nocovat. Společně pak, i s Hynkem Malým, odešli do Kunštátu, kde nocovali u mladých manželů. Dále Františka Jedličková vypověděla: „*Po nějaké chvíli Hynek napsal na papír druhou adresu, kterou měl od neznámého muže, u něhož jsme bydlely a obě adresy, jež neznám, vložil do obálky a tuto zalepil a předal Marii Hrubé s poznámkou, aby Hudec po přečtení adres tento dopis spálil.*“ Obálku tedy po návratu předaly Janu Hudcovi i s odkazem, aby adresy po přečtení zničil. Jan Hudec je posléze, dle výpovědi paní Františky Jedličkové, požádal, aby o této cestě nikomu neřikaly. Františka Jedličková k tomu dále uvedla: „*Toto jsme mu přislíbily, ačkoliv jsme věděly, že se zde jednalo o protistátní činnost.*“

Vzhledem k výše uvedenému je zjevné, že Marie Susedková aktivně napomáhala činnosti odbojové skupiny tím, že působila jako „spojka“.

Etická komise má tedy za jednoznačně prokázané, že Marie Susedková uvedeným jednáním z roku 1949, kdy se **aktivně zapojila do činnosti odbojové skupiny „Jan Hudec a spol.“, naplnila formu odboje a odporu proti komunismu uvedenou v § 3 odst. 3 zákona č. 262/2011 Sb., neboť se jedná o aktivní působení v organizaci nebo skupině, jejíž členové bojovali proti komunistickému režimu způsoby uvedenými v § 3 odst. 1 a odst. 2 písm. a),** tj. konkrétně formou ozbrojeného nebo jiného srovnatelného boje vedeného proti komunistickému režimu v Československu, převaděčstvím či jinými srovnatelnými statečnými činy, a dále formou soustavné či dlouhodobé anebo jinak významné činnosti spočívající v autorství petic nebo obdobných materiálů nebo veřejných vyjádření zaměřených přímo či nepřímo na obnovu svobody, demokracie nebo na oslabení komunistického režimu nebo zabezpečování jejich tisku nebo rozšiřování.